

การศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตร
การประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
THE STUDY OF RESULTS OF THEACHING PROFESSIONAL PRACTICUM OF
STUDENTS IN PRIMARY EDUCATION OF FACULTY OF EDUCATION,
THEPSATRI RAJABHAT UNIVERSITY

ยรรยง ลั่นลอด¹

Yanyong Lanlod¹

Corresponding Author E-mail: yanyong.l@lawasri.tru.ac.th

Received: Aug 08, 2025; Revised: Oct 03, 2025; Accepted: Oct 29, 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี และ 2) ศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ของสาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 48 คน ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 53 ข้อ รวม 2 ตอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลทั่วไปพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในโรงเรียนขนาดกลางของรัฐบาล รายวิชาที่สอนและมีความถนัดสอนมากที่สุดคือภาษาไทย และคณิตศาสตร์ ส่วนรายวิชาที่ไม่มีความถนัดในการสอนคือภาษาอังกฤษ และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาคือโรงเรียนอยู่ใกล้บ้านหรือที่พัก เป็นโรงเรียนที่เคยมาสังเกตการสอน และมีครูพี่เลี้ยงที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ 2) ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ด้านที่อยู่ในระดับมากที่สุดคือด้านอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขา ส่วนด้านที่อยู่ในระดับมาก คือด้านครูพี่เลี้ยง ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านพฤติกรรมผู้เรียน และด้านสถานศึกษา

คำสำคัญ : ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู, นักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา

¹ อาจารย์, คณะครุศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

¹ Lecturer of Education Faculty, Thepsatri Rajabhat University

Abstract

The purposes of this research were to 1) study the general data and the factors affecting decision making on selection some school for teaching professional practicum of students in Primary education curriculum of faculty of education, Thepsatri Rajabhat University, and 2) study the results of teaching professional practicum of students in Primary education curriculum of faculty of education, Thepsatri Rajabhat University. The sample of this research was 48 students of the 4rd years of Primary education major students who teaching professional practicum on experience on 1nd terms in 2024 selected by purposive sampling method. The research instrument was the 53 messages total 2 parts of questionnaires on the results of teaching professional practicum. The data were tested using mean and standard deviation

The results of this research were as follow: 1) The general data as follow teaching professional practicum of most students were at government medium size schools. The subjects for teaching and the students had the most proficient in teaching were Thai and math, but the subjects had not the most proficient in teaching were English and Science and Technology subjects. The factors affecting decision making on selection some schools were the school stays close to home or accommodation, it was a school where had observed teaching and having mentor teachers who had feature meet the criteria. 2) The results of teaching professional practicum of students in Primary education curriculum of faculty of education, Thepsatri Rajabhat University by overall in all sectors were at very high level. The highest levels sectors were the supervisors of department of Primary education, but the high levels sectors were the mentor teacher, the learning management sector, the teaching professional practicum student's sector, the student's behavior and the educational institutions sector.

Keywords : Results of Teaching Professional Practicum, Students in Primary Education Curriculum

บทนำ

ครูเปรียบประดุจบิดมารดาคนที่สองของศิษย์ เพราะเป็นผู้อบรมสั่งสอนถ่ายทอดวิชาความรู้ให้ รวมทั้งให้ความรักความเมตตาต่อศิษย์ทุกคน นับได้ว่าครูเป็นผู้เสียสละที่ไม่แพ้บุพการี ครูเป็นกัลยาณมิตรของศิษย์ เพราะแนะนำพร่ำสอนแต่เรื่องดี ๆ และไม่นำพาศิษย์ไปสู่ความเสื่อม ครูจึงเป็นปูชนียบุคคลที่มีความสำคัญอย่างมาก ในการให้การศึกษาเรียนรู้ ทั้งในด้านวิชาการและประสบการณ์ ตลอดเป็นผู้มีความเสียสละ ดูแลเอาใจใส่ สั่งสอนอบรมให้เด็กได้พบกับแสงสว่างแห่งปัญญาอันเป็นหนทางแห่งการประกอบอาชีพเลี้ยงดูตนเอง รวมทั้งนำพาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครองของประเทศชาติก้าวไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง (ยรรยง ล้นหลอด. 2563: 3)

มาตรฐานวิชาชีพครู ประกอบด้วยมาตรฐาน 3 ด้าน คือ มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน สำหรับการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาเป็นประสบการณ์วิชาชีพภาคสนาม โดยนักศึกษาจะต้องปฏิบัติงานในหน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูรวมเป็นเวลาทั้งสิ้น 1 ปี เพราะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นหัวใจของการผลิตครู เป็นองค์ประกอบสำคัญของการสร้างความรู้ ความสามารถ และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู การจัดการประสบการณ์ให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาจะช่วยพัฒนาคุณลักษณะของความเป็นครูที่ดีได้ มีผู้กล่าวว่างานครูไม่ใช่งานที่ง่าย ดังบทกลอนที่ ม.ล.ปิ่น มาลากุล ประพันธ์ไว้บทหนึ่งว่า “ชาติยั่งยืนคงอยู่เพราะครูดี สำคัญนักหนาที่เรามีอยู่ งานก่อสร้างห้ายหายากพอดู แต่งานครูยากยิ่งกว่าสิ่งใด” (คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. 2567: 1) ดังนั้นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะผลิตครูออกมาให้ได้และมีคุณภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้นักศึกษาได้ผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา เพราะได้เกิดประโยชน์มากมายหลายอย่าง หากนักศึกษาได้ผ่านองค์ประกอบของการฝึกประสบการณ์ที่ดีย่อมจะช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้และประสบการณ์อย่างมากมาย อีกทั้งยังจะเป็นการสร้างความรักและศรัทธาในวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น งานครูถือได้ว่าเป็นความหนักหน่วงพอสมควร หากนักศึกษาได้รับประสบการณ์และมีเจตคติที่ดีแล้วย่อมเชื่อได้ว่าจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของกำลังสำคัญในงานพัฒนาการศึกษาของไทยในอนาคตได้

ตามประกาศคุรุสภา เรื่องการรับรองปริญญาและภาคินยบัตรทางการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2567 ลงวันที่ 25 มกราคม 2567 กำหนดให้หลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี ต้องมีรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียนและการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะหรือวิชาเอก ในระดับการศึกษาชั้นพื้นฐาน ตลอดระยะเวลาการศึกษาและรวมกันไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา โดยต้องมีรายวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพระหว่างเรียน ในแต่ละชั้นปีรวมไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต และต้องมีรายวิชาฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะหรือวิชาเอก ไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต (ราชกิจจานุเบกษา. 2567: 2) แสดงให้เห็นว่าคุรุสภาให้ความสำคัญกับการมีมาตรฐานความรู้และมาตรฐานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาแบบใหม่ที่จะต้องมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติด้วย ดังนั้น การฝึกประสบการณ์วิชาชีพจึงถือได้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญมากในการผลิตครูให้ได้มาตรฐาน เพราะประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นการฝึกปฏิบัติการทำงานด้วยประสบการณ์จริง นักศึกษาได้มีโอกาสทำสิ่งที่ตนได้ศึกษาทุกภาคทฤษฎีไปใช้กับสถานการณ์จริง และมีโอกาสได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการกิจที่แท้จริงของครู เพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทความเป็นครู รู้จักเลือกใช้วิธีการสอนให้ถูกต้อง มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เรียนรู้ระบบการบริหารจัดการการศึกษาในโรงเรียน ทำงานร่วมกับผู้บริหาร คณะครู และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนคนอื่นๆ ได้ ภาพลักษณ์ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ที่ออกปฏิบัติงานตามโรงเรียนต่างๆ จึงดูสง่างามและเป็นที่ต้องการของโรงเรียนต่างๆ มาก โดยเฉพาะโรงเรียนที่ขาดแคลนครูทั้งจำนวนครูที่มีน้อยและครูที่สอนไม่ตรงสาขาวิชาที่จบมา

สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จัดการเรียนการสอนมาแล้วตั้งแต่ปีการศึกษา 2563 – 2567 รวม 5 ปี มีนักศึกษาปีที่ 1 - 4 รวมจำนวน 233 คน ฝึกประสบการณ์วิชาชีพไปแล้ว 2 รุ่น และจะยังมีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่ 1 ของทุกปีต่อไปเรื่อยๆ การเปิดสาขาวิชาการประถมศึกษาจึงยังนับว่าเป็นเรื่องใหม่อยู่ จะต้องมีปัญหาอุปสรรคบ้างเป็นธรรมดาโดยเฉพาะการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เพราะนักศึกษาจะต้องสามารถสอนองค์ความรู้ในระดับชั้นประถมศึกษาได้ทุกกลุ่มสาระ รวมถึงการฝึกช่วยงานด้านอื่นๆ ของโรงเรียนด้วย จึงเป็นบทบาทหน้าที่ของทางสาขาวิชาและคณะครุศาสตร์โดยตรงที่จะแสวงหาทั้งจุดเด่นจุดด้อยอุปสรรคปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้หลักสูตรพัฒนามากยิ่งขึ้น แม้ว่านักศึกษาสาขาวิชาชีพครูทุกคนจะผ่านการบ่มเพาะวิชาความรู้ด้านทฤษฎีจากทางมหาวิทยาลัย และมีการสังเกตการณ์สอนในทุกชั้นปีแล้วก็ตาม แต่เมื่อได้ออกไปฝึกประสบการณ์การสอนที่โรงเรียน ได้สวมบทบาทหน้าที่ของความเป็นครูและเป็นบุคลากรคนหนึ่งของโรงเรียน ย่อมจะต้องพบเจอปัญหาอุปสรรคในเรื่องต่างๆ ไม่มากก็น้อย ผู้วิจัยจึงมีความสนใจตั้งแต่ประเด็นทั่วไป ความถนัดและความไม่ถนัดในการสอนวิชาต่างๆ ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกโรงเรียน ผลลัพธ์

ของการฝึกประสบการณ์ด้านต่างๆ รวมถึงสภาพปัญหาอื่นๆ ที่เกิดขึ้นว่ามีอะไรบ้าง และนักศึกษาใช้กระบวนการขั้นตอนในการแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร มีที่มาของวิธีการแก้ไขปัญหาเหล่านั้นอย่างไร ซึ่งจะสามารถถอดออกมาเป็นบทเรียนเพื่อพัฒนาหลักสูตรและพัฒนานักศึกษารุ่นอื่นๆ ต่อไป และสามารถปรับประยุกต์ใช้กับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาอื่นด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
2. เพื่อศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

การทบทวนวรรณกรรม

1. ความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คุรุสภา (ราชกิจจานุเบกษา. 2562: 18) ได้ให้ความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพว่าเป็นการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษาเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมินปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์และวิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด คือการฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียนและการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

อับดุลฮาติม อาแค และอิบบรอเฮง อาลฮูเซน (2561: 6) ได้ให้ความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่า หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่กระทำร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยกับสถานประกอบการ เพื่อให้ นักศึกษาได้ความรู้ทักษะและเจตคติที่จำเป็นต่อการประกอบวิชาชีพ เป็นบัณฑิตที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของสถานประกอบการสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมและก้าวหน้าเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เป็นการจัดให้นักศึกษาได้ฝึกภาคปฏิบัติในการวางแผนการจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในหน้าที่ครูในสถานการณ์จริงในโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 1-2 ภาคเรียน ตามแต่ละหลักสูตร

มานะ ทับทิมเมือง (2551: 13) ได้กล่าวว่า การฝึกประสบการณ์ คือกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ในทักษะความเป็นครูให้แก่ นักศึกษาครูก่อนสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษานำความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและประสบการณ์ต่างๆ จากมหาวิทยาลัยไปบูรณาการปฏิบัติการสอนจริงในสถานศึกษา อันก่อให้เกิดความรู้ความชำนาญตามมาตรฐานวิชาชีพ เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปแล้ว จะสามารถประกอบอาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงได้อย่างเหมาะสม

ฉวีวรรณ สุวรรณภา (2554: 13) ได้ให้ความสำคัญและความหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพว่า หมายถึง การที่นักศึกษาออกไปฝึกปฏิบัติงานวิชาชีพครูในโรงเรียนร่วมพัฒนาวิชาชีพ โดยใช้เวลาต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง เพื่อเรียนรู้ฝึกฝนและทำความเข้าใจในงานครูจนเกิดทัศนคติที่ดี ต่อวิชาชีพครู มีความรู้ ทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมเพียงพอที่จะประกอบอาชีพครูต่อไปในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพเน้นการฝึกในสถานการณ์จริงโดยจัดทั้งในกิจกรรม การเรียนรู้ตามชุดวิชาต่างๆ และชุดวิชาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ปฐมาวดี แกวนาชุม (2558: 12-13) กล่าวว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง การนำเอาความรู้ความสามารถทางทฤษฎีและทางปฏิบัติไปใช้จริงในสถานศึกษา ซึ่งนักศึกษาจะได้ฝึกปฏิบัติงานต่างๆ ในหน้าที่ครู เช่น การจัดการเรียนการสอน การควบคุมชั้นเรียน การพัฒนาชั้นเรียน เทคนิคการเรียนการสอน เป็นต้น รวมถึงการร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกสถานศึกษาไม่ว่าจะเป็นภาระหน้าที่ งานที่สถานศึกษาได้มอบหมายให้ กิจกรรมที่ต้องร่วมกับชุมชน ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ โดยตรงทำให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจ ทักษะและเจตคติที่ดีในการประกอบวิชาชีพครู และเป็นครูที่มีคุณภาพและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม

สรุปได้ว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึงการบูรณาการเอาองค์ความรู้ที่เป็นภาคทฤษฎีไปปรับประยุกต์ใช้กับสถานการณ์จริงคือการปฏิบัติการสอนที่มีครูและนักเรียน รวมทั้งบุคลากรคนอื่นๆ ในสถานศึกษา ซึ่งจะเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์จริงของนักศึกษา อันจะก่อให้เกิดทักษะและเจตคติในวิชาชีพครูมากยิ่งขึ้น ได้เรียนรู้บทบาทของการเป็นครูที่ต้องรับผิดชอบต่อการเรียนการสอนต่อนักเรียนและบทบาทหน้าที่ภารกิจอื่นๆ ของโรงเรียนที่ได้รับมอบหมายเพื่อเรียนรู้สู่การเตรียมความพร้อมของการเป็นครูที่ดีมีคุณภาพในอนาคต

2. จุดมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (2567: 5) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่า

- 1) เพื่อให้บัณฑิตได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในสถานศึกษาตามเกณฑ์ และเงื่อนไขที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภากำหนดในการขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู
 - 2) เพื่อให้บัณฑิตมีสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ครู การจัดการเรียนรู้ และความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน
 - 3) เพื่อให้บัณฑิตได้พัฒนาบุคลิกภาพ ค่านิยม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู
- อับดุลฮาลิม อาแด และอับบรอเฮง อาลฮูเซน (2561: 9) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีดังนี้

- 1) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีคุณลักษณะของครูที่ดีและมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพครู
- 2) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้งานในหน้าที่ของครูตามหลักสูตรในระดับที่สอนได้อย่างชัดเจนและกว้างขวางจากการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริงให้ได้มากที่สุด
- 3) เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ให้สอดคล้องกันจนสามารถนำไปปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูได้เหมาะสมและบังเกิดผลดี
- 4) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีต่อการพัฒนาชุมชน และเรียนรู้งานในการพัฒนาชุมชน
- 5) เพื่อให้นักศึกษาครูสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายมีความรับผิดชอบต่องานมีทัศนคติที่ดี สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย (2565: 4) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังนี้

- 1) เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกตามมาตรฐานการปฏิบัติงานด้วยการนำหลักการ วิธีการสอน ทฤษฎีต่างๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนที่ได้จากการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัยไปปฏิบัติงานในสถานการณ์จริงและมีประสบการณ์เกี่ยวกับการบริหารงานในสถานศึกษา
- 2) เพื่อให้นักศึกษาได้ประสบการณ์ตรงในมาตรฐานการปฏิบัติตน โดยสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมในฐานะที่เป็นครู สามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับนักเรียน เพื่อนครู ผู้บริหาร และ บุคลากรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบในหน้าที่ตามกรอบจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู

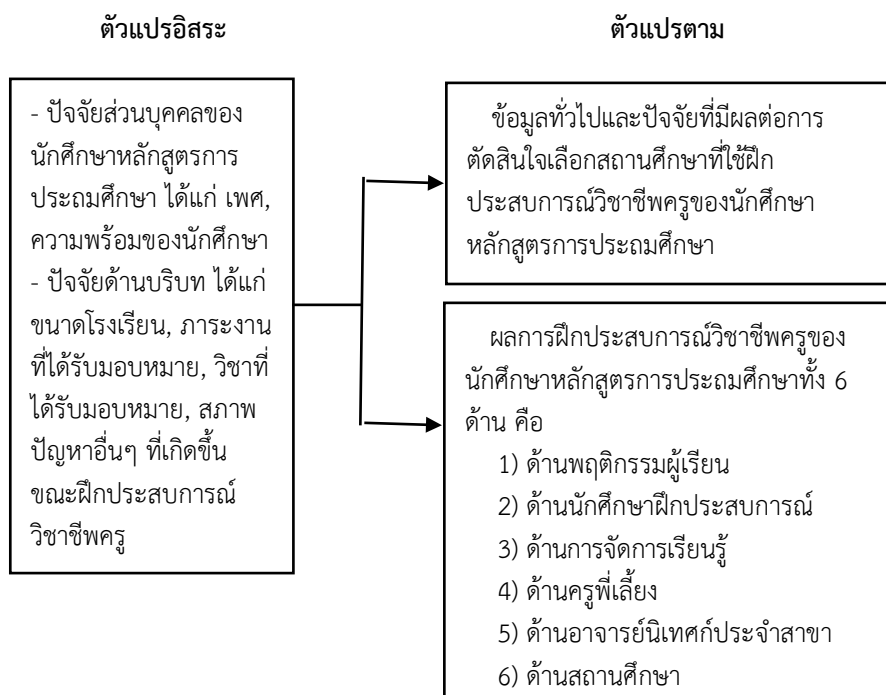
มานะ ทับทิมเมือง (2551: 1) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ดังนี้

- 1) เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ภาคทฤษฎีที่ได้เรียนในมหาวิทยาลัยไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการสอนจริง
- 2) เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาเรียนรู้งานการบริหารและการจัดการโรงเรียน ตลอดจนปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหา
- 3) เพื่อให้นักศึกษาปรับตัวและปฏิบัติตัวในฐานะครู และสร้างความสัมพันธ์กับนักเรียน ครูอาจารย์ และบุคลากรของโรงเรียนได้อย่างเหมาะสม
- 4) เพื่อให้นักศึกษามีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายทั้งงานสอนและงานอื่นๆ ของโรงเรียน
- 5) เพื่อให้นักศึกษามีเจตคติที่ดีที่ต้องต่ออาชีพครู และมีความตระหนักถึงคุณค่าของวิชาชีพครู
- 6) เพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการทำหน้าที่ครู มีความคุ้นเคยและพัฒนาตนให้เข้ากับสภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูได้ดี

- 7) เพื่อเป็นการปลูกฝังคุณลักษณะนักศึกษาให้เป็นครูดี มีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู
- 8) เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์การสอน สะสมประสบการณ์ และพัฒนา ประสบการณ์การสอนของตนเองจนเกิดทักษะทุกด้าน เกิดความคล่องแคล่วชำนาญในการสอน และหน้าที่อื่นๆ ของครู

สรุปได้ว่า สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะผลิตครูออกมาให้ได้ดีและมีคุณภาพนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้นักศึกษาได้ผ่านกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพในสถานศึกษา เพราะได้เกิดประโยชน์มากมายหลายอย่าง โดยเฉพาะต่อตัวนักศึกษา ผลจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้นำเอาแนวคิดมาใช้ในการวิจัยเพื่อทำให้ทราบข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา และเพื่อให้ทราบผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษาทั้ง 6 ด้าน คือ (1) ด้านพฤติกรรมผู้เรียน (2) ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์ (3) ด้านการจัดการเรียนรู้ (4) ด้านครูพี่เลี้ยง (5) ด้านอาจารย์นิเทศประจำสาขา และ (6) ด้านสถานศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ประกอบด้วย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมุ่งศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการประถมศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาและการแนะแนว ชั้นปีที่ 4 ที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 154 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา ชั้นปีที่ 4 ที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งหมด 48 คน ได้มาด้วยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาดำเนินการวิจัย คือปีการศึกษา 2567 ระหว่างเดือนพฤษภาคม 2567 – มีนาคม 2568

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

แบบสอบถามแบบมีโครงสร้างสำหรับนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ตอนที่ 2 ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ คือระดับ 5 หมายความว่า ระดับมากที่สุด, ระดับ 4 หมายความว่า ระดับมาก, ระดับ 3 หมายความว่า ระดับปานกลาง, ระดับ 2 หมายความว่า ระดับน้อย, ระดับ 1 หมายความว่า ระดับน้อยที่สุด (บุญชุม ศรีสะอาด. 2556: 121)

วิธีการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามนักศึกษาศาขาวิชาการประถมศึกษา จำนวน 53 ข้อ ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ จรรยาบรรณของนักวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล วิธีการวิเคราะห์ รวมทั้งแนวคิด ทฤษฎีการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และเอกสารการออกแบบสอบถาม

2. กำหนดองค์ประกอบและประเด็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ

2.1 ด้านพฤติกรรมผู้เรียน	2.2 ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
2.3 ด้านการจัดการเรียนรู้	2.4 ด้านครูที่เลี้ยง
2.5 ด้านอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขา	2.6 ด้านสถานศึกษา

3. สร้างข้อคำถามให้ครอบคลุมประเด็นที่ต้องการศึกษา

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยหาความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์ หรือนิยามศัพท์ของการประเมินกับรายการข้อคำถาม (Item-Objective Congruence Index : IOC) ซึ่งในการให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณานี้จะตัดสินใน 3 กรณี คือมีความสอดคล้อง ไม่สอดคล้อง และไม่แน่ใจ ต่อรายการข้อคำถามนั้นๆ โดยการกำหนดค่าคะแนนดังนี้ + 1 แทน มีความเห็นว่ามีค่าสอดคล้องสัมพันธ์, 0 แทน ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องสัมพันธ์, - 1 แทน มีความเห็นว่ามีค่าไม่สอดคล้องสัมพันธ์

หลังจากนั้น ใช้วิธีการคำนวณหาค่า IOC ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์หรือนิยามศัพท์ของการศึกษา กับรายการข้อคำถามมาคำนวณหาค่า IOC และผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแบบสอบถาม ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ คำนวณค่าเฉลี่ยจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน โดยคัดเลือกแบบสอบถามที่มีค่า IOC มากกว่า .50 ขึ้นไปไว้ใช้ ส่วนแบบสอบถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า .50 ต้องดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือตัดทิ้งไป โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบสอบถามที่หาได้อยู่ที่ 0.67 – 1.00 แสดงว่าแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่มีความเที่ยงตรง

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง (try-out) ใช้กับนักศึกษาศาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย ชั้นปีที่ 4 ที่กำลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 10 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94

6. นำผลการทดลองมาวิเคราะห์รายข้อเพื่อตรวจสอบหาคุณภาพของแบบสอบถามและปรับปรุงแก้ไขไว้สำหรับการวิจัยต่อไป สัมประสิทธิ์แอลฟาทั้งฉบับ

วิธีรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. ติดต่อประสานงานกับนักศึกษาทุกคนเพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลทั้งหมดด้วยตนเอง

ผู้วิจัยตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (บุญชุม ศรีสะอาด. 2556: 121)

2. สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี โดยหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ของลิเคิร์ต (Likert) แปลความหมายตามค่าเฉลี่ยเพื่อหาระดับการมีส่วนร่วม ดังนี้ 4.51 – 5.00 หมายความว่า ระดับการปฏิบัติมากที่สุด, 3.51 – 4.50 หมายความว่า ระดับการปฏิบัติมาก, 2.51 – 3.50 หมายความว่า ระดับการปฏิบัติปานกลาง, 1.51 – 2.50 หมายความว่า ระดับการปฏิบัติน้อย, 1.00 – 1.50 หมายความว่า ระดับการปฏิบัติที่น้อยที่สุด (บุญชุม ศรีสะอาด. 2556: 101)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี” สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปและปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีดังนี้

ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง จำนวน 47 คน มีเพศชาย 1 คน ส่วนใหญ่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 40 คน มีโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประเภทละ 4 คน นักศึกษาส่วนใหญ่ฝึกประสบการณ์ที่โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 26 คน โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 9 คน โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 7 คน และโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 6 คน ส่วนระดับชั้นที่นักศึกษาได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกระจายไปทุกระดับชั้น ทั้งสอนประจำอยู่ชั้นใดชั้นหนึ่ง และสอนหลากหลายชั้น โดยมีช่วยสอนชั้นอนุบาลและชั้นมัธยมศึกษาด้วย รวมจำนวนชั่วโมงสอนจริงต่อสัปดาห์ของนักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ที่ 8 ชม./สัปดาห์ รองลงมาคือสอน 9-10 ชม./สัปดาห์, 11-12 ชม./สัปดาห์, 13-15 ชม./สัปดาห์ และ 16-18 ชม./สัปดาห์ ตามลำดับ

ส่วนรายวิชาที่นักศึกษาได้รับผิดชอบในการสอน รายวิชาที่นักศึกษามีความถนัดและไม่มีความถนัดในการสอน มีดังนี้

ตารางที่ 1 จำแนกตามรายวิชาที่ได้รับผิดชอบ รายวิชาที่นักศึกษามีความถนัดและรายวิชาที่นักศึกษาไม่มีความถนัดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ตัวแปรอิสระ	รายวิชาที่ได้รับผิดชอบ (ตอบได้หลายข้อ)		รายวิชาที่ถนัดสอน		รายวิชาที่ไม่ถนัดสอน	
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ
ภาษาไทย	34	70.83	15	31.25	4	8.33
ภาษาอังกฤษ	12	25.00	2	4.17	23	47.92
คณิตศาสตร์	32	66.67	15	31.25	6	12.50
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	21	43.75	7	14.58	5	10.42
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	7	14.58	0	0.00	8	16.67
คอมพิวเตอร์	1	2.08	0	0.00	0	0.00
สุขศึกษาและพลศึกษา	2	4.17	1	2.08	0	0.00
การงานอาชีพ	11	22.92	2	4.17	0	0.00
ศิลปะ	4	8.33	0	0.00	0	0.00
แนะแนว	6	12.50	0	0.00	0	0.00
การป้องกันการทุจริต	3	6.25	0	0.00	1	2.08

จากตารางที่ 1 พบว่า รายวิชาที่นักศึกษามีความถนัดในการสอนมากที่สุดคือวิชาภาษาไทย จำนวน 34 คน (70.83%) รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 32 คน (66.67%) รองลงมาคือวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 21 คน (43.75%) รองลงมาคือวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 12 คน (25.00%) รองลงมาคือวิชาการงานอาชีพ จำนวน 11 คน (22.92%) ซึ่งนักศึกษาแต่ละคนสามารถสอนได้หลากหลายวิชา ส่วนวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนน้อยที่สุดคือวิชาคอมพิวเตอร์ จำนวน 1 คน (2.08%)

รายวิชาที่นักศึกษามีความถนัดในการสอนมากที่สุดมีอยู่ด้วยกัน 2 วิชา คือวิชาภาษาไทยและวิชาคณิตศาสตร์ (31.25%) รองลงมาคือวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 7 คน (14.58%) รองลงมาคือวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน (4.17%) รองลงมาคือวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา จำนวน 1 คน (2.08%) ส่วนวิชาที่ไม่ถนัดในการสอนมากที่สุดคือวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, วิชาคอมพิวเตอร์, วิชาศิลปะ, วิชาแนะแนว และวิชาการป้องกันการทุจริต สำหรับรายวิชาที่นักศึกษามีความถนัดในการสอนมากที่สุดคือวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 23 คน (47.92%) รองลงมาคือวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 8 คน (16.67%) รองลงมาคือวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน 6 คน (12.50%) รองลงมาคือวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 5 คน (10.42%) รองลงมาคือวิชาภาษาไทย จำนวน 4 คน (8.33%) รองลงมาคือวิชาการป้องกันการทุจริต จำนวน 1 คน

(2.08%) ส่วนวิชาที่ไม่มีนักศึกษาเลือกคือวิชาคอมพิวเตอร์, วิชาสุขศึกษาและพลศึกษา, วิชาการงานอาชีพ, วิชาศิลปะ และ วิชาแนะแนว

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู (ตอบได้หลายข้อ)

ตัวแปรอิสระที่ศึกษา	จำนวนคน (n=48)	ร้อยละ
อยู่ใกล้บ้านหรือที่พัก	34	70.83
นักศึกษาเป็นศิษย์เก่า	10	20.83
อาจารย์ประจำสาขานำมา	0	0.00
มีเพื่อนนักศึกษาแนะนำมา	1	2.08
มีครูพี่เลี้ยงที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์	14	29.17
เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมหลากหลายด้าน	11	22.92
ต้องการมาช่วยเพราะเป็นโรงเรียนขาดแคลนครู	4	8.33
เป็นโรงเรียนที่เคยมาสังเกตการสอน	20	41.67
เหตุผลอื่นๆ ระบุ.....	0	0.00

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น นักศึกษา โดยส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าอยู่ใกล้บ้านหรือที่พัก จำนวน 34 คน (70.83%) รองลงมาคือเป็นโรงเรียนที่เคยมาสังเกตการสอน จำนวน 20 คน (41.67%) รองลงมาคือมีครูพี่เลี้ยงที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์ จำนวน 14 คน (29.17%) รองลงมาคือเป็น โรงเรียนที่มีความพร้อมหลากหลายด้าน จำนวน 11 คน (22.92%) รองลงมาคือนักศึกษาเป็นศิษย์เก่า จำนวน 10 คน (20.83%) รองลงมาคือต้องการมาช่วยเพราะเป็นโรงเรียนขาดแคลนครู จำนวน 4 คน (8.33%) รองลงมาคือมีเพื่อนนักศึกษา แนะนำมา จำนวน 1 คน (2.08%) ส่วนปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเลือกมาฝึกประสบการณ์ที่โรงเรียนแห่งนั้นคืออาจารย์ ประจำสาขานำมา และเหตุผลอื่นๆ

2. ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ของนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏเทพสตรี มีดังนี้

ตารางที่ 3 สรุปผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช ภัฏเทพ สตรี ในภาพรวม

สภาพปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	n = 48		การแปลผล
	$\bar{X}$	S.D.	
ด้านพฤติกรรมผู้เรียน	3.99	0.74	มาก
ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.46	0.62	มาก
ด้านการจัดการเรียนรู้	4.47	0.60	มาก
ด้านครูพี่เลี้ยง	4.50	0.70	มาก
ด้านอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขา	4.54	0.62	มากที่สุด
ด้านสถานศึกษา	4.39	0.69	มาก
คะแนนเฉลี่ยรวมทุกด้าน	4.41	0.67	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.41, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณารายด้านของผลการฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา ในภาพรวม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านอาจารย์นิเทศก์ ประจำสาขา ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.62) รองลงมาคือด้านครูพี่เลี้ยง ($\bar{X}$ = 4.50, S.D. = 0.70) รองลงมาคือด้านการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.47, S.D. = 0.60) รองลงมาคือด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ($\bar{X}$ = 4.46, S.D. = 0.62) รองลงมาคือด้าน พฤติกรรมผู้เรียน ($\bar{X}$ = 3.99, S.D. = 0.74) ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้าน สถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดเป็นรายด้านมีดังนี้

ด้านพฤติกรรมผู้เรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 อันดับ แรก ได้แก่ นักเรียนให้เกียรติให้ความเคารพนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพเหมือนเป็นครูคนหนึ่ง, นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้

ง่าย โดยให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี, นักเรียนไม่ได้สร้างความหนักใจให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในเรื่องอื่นๆ ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ นักเรียนมีพฤติกรรมที่เหมาะสม ไม่เล่นกันหรือพูดคุยกันเกินไประหว่างเรียน

ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสม ยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน, นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของตนเองให้ดีขึ้น, นักศึกษาประพฤติปฏิบัติตนเหมาะสม ยึดหลักจรรยาบรรณวิชาชีพครู และเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักเรียน ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ นักศึกษามีเทคนิคในการควบคุมชั้นเรียน และสามารถเลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน

ด้านการจัดการเรียนรู้ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ นักศึกษาให้คำแนะนำและช่วยเหลือนักเรียนด้วยความเมตตากรุณาตามความสามารถด้วยความเสมอภาค, นักศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ชักถามปัญหา และมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน, นักศึกษาสามารถออกแบบ ปรับปรุง และพัฒนาการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องเหมาะสมกับวัยและศักยภาพของนักเรียน ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ นักศึกษาสามารถวิเคราะห์หลักสูตรและนำมาจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ได้

ด้านครูพี่เลี้ยง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ครูพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน, ครูพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้, ครูพี่เลี้ยงให้ขวัญกำลังใจในระหว่างฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ครูพี่เลี้ยงไม่ได้มอบหมายให้สอนแทนมากจนเกินไป

ด้านอาจารย์นิเทศประจำสาขา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ อาจารย์นิเทศให้คำแนะนำเรื่องการแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนได้ดี, อาจารย์นิเทศให้ขวัญกำลังใจกับนักศึกษาเป็นอย่างดี, อาจารย์นิเทศให้คำแนะนำเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ อาจารย์นิเทศที่ออกมาให้สอนแทนอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยภาคการศึกษาละ 3 ครั้ง

ด้านสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ สถานศึกษามีเครื่องอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน เช่น จอทีวีเชื่อมต่อคอมพิวเตอร์ เครื่องถ่ายเอกสาร เป็นต้น, การเดินทางไปกลับระหว่างที่พักและสถานศึกษามีความสะดวก, มีความเหมาะสมของภาระงานที่ได้รับมอบหมายจากสถานศึกษา ส่วนข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ นักศึกษาได้รับสวัสดิการบางอย่างอย่างเหมาะสมเพื่อเอื้อประโยชน์ในการฝึกสอน เช่น อาหารกลางวันฟรี เป็นต้น

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยข้อที่ 1 ที่พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในโรงเรียนรัฐบาล ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดกลาง มีชั่วโมงสอนจริงต่อสัปดาห์อยู่ที่ 8 ชม./สัปดาห์ ตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย รายวิชาที่ได้รับมอบหมายให้สอนมากที่สุดและนักศึกษามีความถนัดสอนมากที่สุด 3 อันดับแรกคือวิชาภาษาไทย วิชาคณิตศาสตร์ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ส่วนรายวิชาที่ไม่มีความถนัดในการสอนคือ วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกสถานศึกษาที่ใช้ฝึกประสบการณ์วิชานั้น นักศึกษาโดยส่วนใหญ่จะเลือกสถานศึกษาที่อยู่ใกล้บ้านหรือที่พักมากกว่าเหตุผลอื่น รองลงมาคือเป็นโรงเรียนที่เคยมาสังเกตการณ์สอน, มีครูพี่เลี้ยงที่มีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์, เป็นโรงเรียนที่มีความพร้อมหลากหลายด้าน, นักศึกษาเป็นศิษย์เก่า, ต้องการมาช่วยเพราะเป็นโรงเรียนขาดแคลนครู, มีเพื่อนนักศึกษาแนะนำมา ตามลำดับ โดยไม่มีเหตุผลว่าอาจารย์ประจำสาขาแนะนำมาและเหตุผลอื่นๆ เพราะโรงเรียนระดับประถมศึกษาที่มีค่อนข้างมาก นักศึกษาจึงเลือกที่ตนเองเดินทางสะดวก และโรงเรียนนั้นมักจะเป็นโรงเรียนที่นักศึกษาเคยมาสังเกตการณ์สอน เพราะได้คุ้นเคยกับสถานที่และครูพี่เลี้ยงอยู่แล้ว อีกทั้งครูพี่เลี้ยงยังมีคุณสมบัติครบตามเกณฑ์อีกด้วย ถึงกระนั้นก็ยังมียังมีนักศึกษาอีกจำนวน 4 คน ที่เลือกโรงเรียนด้วยเหตุผลต้องการมาช่วยเพราะเป็นโรงเรียนขาดแคลนครู ซึ่งถือว่ามีความคิดที่ตีความ สอดคล้องกับงานวิจัยของปณัสยา พิมพ์กลาง (2562: 443) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเลือกสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ พบว่า นักศึกษาได้ให้ข้อมูลก่อนและหลังการเข้ารับการฝึกงานนั้นว่าปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเลือกสถานที่ฝึกงานสายอาชีพได้แก่ ใกล้ที่พัก สะดวกในการเดินทาง ได้ปฏิบัติงานจริง เป็นสถานที่ที่อยากจะทำฝึกงานอยู่แล้ว มีความมั่นคง ได้ใช้ภาษา และมีโอกาสได้ทำงานต่อ และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุเทวี คงคุณ (2566: 14) ที่ศึกษาเรื่องการตัดสินใจในการเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีระดับเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.00-2.99 สถานประกอบการที่ต้องการไปฝึกประสบการณ์วิชาชีพเป็นรูปแบบราชการ/รัฐวิสาหกิจ ปัจจัยในการเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพด้านการบัญชี ด้านการบัญชีและด้านเทคนิค มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แนวคิดในการเลือกอาชีพของนักศึกษา ด้านเป้าหมายและด้านความเชื่อค่านิยม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ปัญหาและอุปสรรคในการตัดสินใจเลือกสถานประกอบการ ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนด การเดินทางไปสถานประกอบการที่ไกลจากที่พัก ขาดความพร้อมในการฝึกงาน และการเลือกสถานประกอบการตามเพื่อน โดยไม่คำนึงถึงความสามารถของตนเอง

จากผลการวิจัยข้อที่ 2 ที่พบว่า ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าหลักสูตรการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี มีมาตรฐานค่อนข้างสูงในด้านต่างๆ ทั้งบุคลากรในหลักสูตร หลักสูตรที่ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาทุกปี รวมถึงการได้รับความร่วมมือด้วยดีจากครูพี่เลี้ยงและสถานศึกษาต่างๆ ที่เข้าร่วมโครงการร่วมผลิตครูกับทางมหาวิทยาลัย แม้ว่าจะมีประเด็นที่ต้องพัฒนาขึ้นบ้างถือเป็นเรื่องปกติ ประกอบกับคุณภาพของนักศึกษาที่จบหลักสูตรไปค่อนข้างได้มาตรฐาน มีความขยัน ทำงานเก่งและทำงานได้ดี มีจิตสาธารณะและมีจิตวิญญาณความเป็นครู แม้จะต้องเจองานที่ได้รับมอบหมายค่อนข้างหนักอยู่บ้างแต่ก็สามารถผ่านพ้นอุปสรรคปัญหาไปได้ เห็นได้จากนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามหลักสูตรการประถมศึกษาเหล่านี้มักได้รับเสียงชื่นชมจากบรรดาผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงเสมอ ก่อนที่นักศึกษาจะได้ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีที่ 4 นักศึกษาทุกคนจะต้องผ่านการฝึกปฏิบัติวิชาชีพครู 1 (ขั้นสังเกตการณ์สอน) และผ่านขั้นฝึกปฏิบัติการวิชาชีพ 2 (ขั้นทดลองสอน) ทำให้เกิดทักษะและประสบการณ์ในคราวต้องออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพจริงๆ แม้จะมีบางประเด็นที่จะต้องเสริมสร้างพัฒนาให้ดียิ่งๆ ขึ้นก็ตาม เช่น การจัดการชั้นเรียน เป็นต้น เมื่อพิจารณาารายด้านจะพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขารองลงมาคือด้านครูพี่เลี้ยง ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านพฤติกรรมผู้เรียน และด้านสถานศึกษาอยู่อันดับสุดท้าย

เหตุผลที่ด้านอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขามีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.54, S.D. = 0.62) น่าจะเป็นเพราะว่าการเอาใจใส่ของอาจารย์นิเทศก์ประจำสาขาที่ออกนิเทศอยู่เป็นระยะๆ และให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนที่ดีและมีคุณภาพและแนวทางในการแก้ปัญหาอันเกิดจากการจัดการเรียนการสอนต่างๆ พร้อมทั้งการให้ขวัญกำลังใจแก่นักศึกษาพร้อมกันนี้ทางคณะครุศาสตร์ยังมีการส่งอาจารย์นิเทศก์กลางออกไปเยี่ยมเยียนและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาถึงโรงเรียนด้วย ทำให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำดีๆ และมีขวัญกำลังใจมากยิ่งขึ้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงเมื่อเห็นความเอาใจใส่จากอาจารย์ของมหาวิทยาลัยอาจส่งผลให้เกิดความกระตือรือร้นในการสอดส่องดูแลช่วยให้คำปรึกษาแนะนำต่างๆ และดูแลสวัสดิการบางอย่างแก่นักศึกษาด้วย ต่อมาค่าเฉลี่ยสูงสุดอันดับที่ 2 คือด้านครูพี่เลี้ยงถือว่ามีความสำคัญต่อนักศึกษาฝึกประสบการณ์มาก เพราะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษาเมื่อต้องออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ครูพี่เลี้ยงต้องคอยให้คำปรึกษาแนะนำในเรื่องการจัดการเรียนการสอน การทำแผนการจัดการเรียนรู้ การให้ขวัญกำลังใจกับนักศึกษา แม้ว่าจะมีการให้นักศึกษาเข้าสอนแทนบ้างในกรณีที่จำเป็น ส่วนค่าเฉลี่ยอันดับที่ 3 คือด้านการจัดการเรียนรู้ น่าจะเป็นเพราะการมีความตั้งใจของนักศึกษาเป็นทุนเดิมอยู่แล้วที่จะปฏิบัติหน้าที่ในความเป็นครูให้ดีที่สุด การบ่มเพาะปลูกฝังอุดมการณ์และจิตวิญญาณความเป็นครูจากทางหลักสูตรมีส่วนทำให้นักศึกษาเกิดความรักและทุ่มเทในบทบาทหน้าที่ของความเป็นครู ปฏิบัติหน้าที่ต่างๆ ที่ได้รับมอบหมายจากผู้บริหารโรงเรียนและครูพี่เลี้ยงจนสุดกำลังความสามารถ แม้จะมีบางอย่างจะต้องเรียนรู้เพิ่มเติมก็ตาม เช่น การวิเคราะห์หลักสูตรและนำมาจัดทำเป็นหน่วยการเรียนรู้ เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ ออแด และ อิบบรอเฮง อาลฮูเซน (2561: 57-58) ที่ศึกษาเรื่องศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา พบว่า ผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา โดยผู้บริหารโรงเรียนครูพี่เลี้ยง และอาจารย์นิเทศก์ โดยรวมทุกด้านระดับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความเป็นครู อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นค่าเฉลี่ย 4.59 ส่วนด้านการบริหารจัดการห้องเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีการศึกษา และด้านการวัดและประเมินผล อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กิตติมา เก่งเชตรกิจ (2563: 1) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า ด้านที่ 1 ด้านปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับโรงเรียน ($\bar{X}$ = 4.11) ด้านที่ 2 ด้านผู้เรียน พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือความสนใจของผู้เรียนต่อสื่อ

การเรียนรู้ ($\bar{X}=3.89$) ด้านที่ 3 ด้านภาระงานครู พบว่าปัญหาที่พบมากที่สุดคือมีการร่วมกิจกรรมของโรงเรียน ($\bar{X}=4.44$) ความคิดเห็นอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาสาขาวิชาศิลปศึกษา พบว่านักศึกษาศาสาวิชาศิลปศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการขาดแคลนผู้สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ตรงสาขา เนื่องจากในโรงเรียนมีกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ที่ประกอบด้วยสาระทัศนศิลป์ ดนตรี นาฏศิลป์ นักศึกษาได้รับมอบหมายจากครูพี่เลี้ยงให้ช่วยสอนในวิชาหรือสาระที่ไม่ตรงกับสาขานตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของเทอดทูน คำชาย (2562: 33) ที่ศึกษาเรื่องการศึกษาสภาพปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล พบว่า 1) นักศึกษามีสภาพปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ด้านการสอนและแผนการจัดการเรียนรู้ และมีสภาพปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ด้านสังกัดของโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ด้านอาจารย์นิเทศก์และด้านครูพี่เลี้ยง 2) การเปรียบเทียบสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู พบว่า สภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านเพศ ประสบการณ์การสอนและสังกัดของโรงเรียนที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มีสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ก่อนที่นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาจะออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพควรมีการจัดอบรมสัมมนาเกี่ยวกับเทคนิคการจัดการชั้นเรียน การแก้ปัญหาพฤติกรรมบางอย่างของนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่ได้ผล โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญมาบรรยายเฉพาะทาง เช่น ครูผู้ชำนาญการ ศิษย์เก่าที่เคยฝึกประสบการณ์ เป็นต้น ซึ่งอาจใช้เวลาสัก 2-3 วัน

1.2 ในระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หน่วยฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของมหาวิทยาลัยควรจัดให้มีการประชุมสัมมนาร่วมกับระหว่างครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์ เพื่อรับทราบถึงอุปสรรคปัญหาของการฝึกประสบการณ์และแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว หรือมีช่องทางให้นักศึกษาแบ่งปันประสบการณ์ฝึกสอนให้กับเพื่อนนักศึกษาคนอื่นๆ ด้วย

1.3 ภาระงานที่ต้องทำส่งฝ่ายฝึกประสบการณ์ของมหาวิทยาลัยไม่ควรมีมากหรือเร่งรัดเวลามากเกินไป ควรมีเท่าที่จำเป็นและเกิดประโยชน์กับการฝึกประสบการณ์จริงๆ ควรให้นักศึกษาได้มีเวลาเตรียมการสอนและเรียนรู้ภาระงานอื่นๆ ของโรงเรียนมากยิ่งขึ้นโดยไม่ต้องวิตกกังวลที่ต้องส่งรายงานต่อคณะที่มหาวิทยาลัย

1.4 ควรมีการเพิ่มเติมรายวิชาที่นักศึกษาฝึกประสบการณ์ไม่ค่อยมีความถนัดในการสอน ที่หลักสูตรของมหาวิทยาลัย เช่น วิชาภาษาอังกฤษ วิชาคณิตศาสตร์ วิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทบทวนในครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางในการพัฒนารายวิชาที่นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษายังไม่ถนัดในการจัดการเรียนการสอน คือ วิชาภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี วิชาคณิตศาสตร์

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบจิตวิญญาณความเป็นครูระหว่างสถานศึกษาที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่อยู่ใกล้บ้านกับสถานศึกษาที่อยู่ไกลบ้าน หรือโรงเรียนขนาดใหญ่ในตัวเมืองกับโรงเรียนขนาดเล็กในชนบท

2.3 ควรมีการศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเชิงลบของนักเรียนบางคนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

2.4 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยง ที่มีต่อการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษา

เอกสารอ้างอิง

กิตติมา เก่งเขตรกิจ. (2563). การศึกษาสภาพปัญหาของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง. วารสารวิจัยรามคำแหง (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 23(1), 1-10.

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. (2562, 20 มีนาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136, ตอนพิเศษ 68 ง. หน้า 18.

- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. (2567). **คู่มือปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 4 ปี การศึกษา 2567**. เอกสาร
สำเนา.
- คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย. (2565). **คู่มือการฝึกประสบการณ์
วิชาชีพครู ปีการศึกษา 2565**. สืบค้นเมื่อ 11 กุมภาพันธ์ 2568, จาก <https://shorturl.asia/uV314>
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2568). **คู่มือฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลักสูตร 4 ปี (2566)**. สืบค้นเมื่อ 10
กุมภาพันธ์ 2568, จาก <https://shorturl.asia/nevdh>
- ฉวีวรรณ สุวรรณภา. (2554). **การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยา
เขตแพร่**.แพร่: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เทอดทูน คำชาย. (2562). **การศึกษาสภาพปัญหาในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร
บัณฑิตทางการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล**.วารสารศึกษาศาสตร์, 6(2), 33-46.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปฐมาวดี แกวนาชุม. (2558). **ความคิดเห็นของนักศึกษาฝึกสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครู**.ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปณัสยา พิมพ์กลาง. (2562, 19 มกราคม). **ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการเลือกสถานที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ**. การประชุม
วิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติของนักศึกษาด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ, ประเทศไทย.
- ประกาศุรสุภา เรื่อง การรับรองปริญญาและภาคินียบัตรทางการศึกษา ตามมาตรฐานวิชาชีพเพื่อประกอบวิชาชีพ พ.ศ.
2567. (2567,6 กุมภาพันธ์). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่ม 141, ตอนพิเศษ 35 ง. หน้า 2.
- มานะ ทับทิมเมือง. (2551). **การศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา อาจารย์พี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศก์ ที่มีต่อ
นักศึกษาฝึกสอน ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร**. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- ยรรยง ลั่นลอด. (2563). **คุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณ และจิตวิญญาณความเป็นครู**. ลพบุรี: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี.
- สุเทวี คงคุณ. (2566). **การตัดสินใจในการเลือกสถานประกอบการในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**.วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี,
6(1), 14-25.
- อับดุลฮาติม อาแด, อิบบรอเฮง อาลฮูเซน. (2561). **ศึกษาผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาหลักสูตรครุศ
ตรบัณฑิตสาขาวิชาการสอนอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา**. รายงานวิจัย. คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.